

РЕШЕНИЕ

№ 803

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10767** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Рибарство и аквакултури“ /ИАРА/ срещу РЕШЕНИЕ от 31.08.2020г. по нахд №16341/2019г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №22-30 от 01.10.2019г. издадено от началник отдел „Рибарство и контрол“ при ИАРА, с което на Д. Н. Т. от [населено място] му е наложена глоба в минимален размер от 1500лв. на основание чл.70, ал.1 от Закона за рибарството и аквакултурите /ЗРА/ за нарушение на чл.32, ал.1 от ЗРА, както и е постановено отнемане на 1 бр.въдицаи 1 бр.макара.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението– се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателното постановление. Касаторът е посочил, че не споделя първия извод на СРС за извършено съществено процесуано нарушение досежно описанието на деянието, а именно, че изрично е следвало да се отрази, че е извършено виновно от лицето. В тази връзка се изтъква, че лицето дни преди улова е придобило редовен билет за любителски риболов, при който е попълнило декларация по образец, че познава нормативната уредба, което изключва незнание на забраната за риболов на пролетно-лятно размножаващите се риби, както и изискването при улов на такива незабавно да ги върне във водоема. На следващо място –се изразява несъгласие с констатацията на СРС за маловажност на деянието.

Подчертава се, че връщането на рибите не е доброволен акт и с характеризирани на деянието като маловажно се игнорира, както личната –така и генералната превенция. С оглед изложеното – се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание –касаторът не се представлява и не изразява становище.

Ответната страна- оспорва жалбата –лично и чрез адв.Г.. Изразява допълнително становище, че не са били призовани редовно пред СРС, поради което молят и делото да се върне за ново разглеждане. Представят доказателства-заповед на министъра на ЗГ, че процесният водоем /яз.Мрамор/ не е бил обозначен като забранен. Представят и доказателства за трудовото възнаграждение на дееца с оглед размера на глобата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС е приел, че е установено, че на 08.06.2019г. в 12,15ч. на яз.Мрамор, находящ се на територията на [населено място] –Д. Т. е извършил любителски риболов на б бр.каракуда, с 1 брой въдица през периода на размножаване на рибата, съгласно Приложение №1,б „Г“, т.17 към чл.32, ал.1 от ЗРА, с което е извършил нарушение на чл.32, ал.1 от ЗРА и заповед РД-09-376 от 12.04.2019г. на МЗХГ, поради което на основание чл.70, ал.1 от ЗРА му е наложена минимална глоба от 1500лв..

За да отмени наказателното постановление –СРС е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на израза, че деянието е извършено виновно, както и на второ място е прието, че същото е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. За да обоснове последната си констатация въззивният съд е посочил, че няма вреди, лицето е получило риболовния си билет 2 дни по-рано, уловената риба е била жива и в добро състояние, както и веднага е била върната в язовира вкл. и предвид това, че деянието е първо за дееца.

Настоящата касационна инстанция намира следното:

На първо място – относно направеното възражение от ответника по касационната жалба за нередовно призоваване на същия – следва да се маркира, че в посочената насока от СРС не са допуснати процесуални нарушения. За същите съставът следи служебно, поради което и установява, че в първото по делото съдебно заседание Т. е бил нередовно призован, но се е явил лично, ведно с упълномощения по реда на чл.25, ал.2 от Закона за адвокатурата -адв.Г., не са възразили по отношение на нередовното призоваване, заявили са, че искат да се даде ход на делото, поради което доводите в тази връзка не са основателни.

Решението на СРС да отмени наказателното постановление е законосъобразно. Правилно е било прието, че деянието безспорно е извършено от дееца. Същото е установено от събраните писмени и гласни доказателства. В действителност с жалбата до СРС е оспорено бланкетно извършването на самото деянието, но от показанията на св.Л. /актосъставител/ се установява, че Т. е бил сам на мястото, до него е имало съд с б бр. уловена каракуда, въдицата е била във водата, което изключва съмнения относно авторството. Не се споделя извода на СРС, че е съществено процесуално нарушение непосочването, че деянието е извършено виновно. Описанието на деянието обхваща всеки един от съставомерните елементи вкл. и самото изпълнително деяние, че деецът извършва любителски риболов в нарушение на чл.32, ал.1 от ЗРА. Същото се

извършва чрез действие – улов, което е виновно. Видно от чл.6, ал.1 от ЗАНН общата дефиниция за административно нарушение е за деяние, което освен, че нарушава установения ред, обявено е за наказуемо – е и извършено виновно. В тази връзка чл.7, ал.1 от ЗАНН регламентира, че деяние, което е обявено за административно нарушение е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо като ал.2 допуска наказание за последните само в изрични случаи. Следователно обявяването на деянието за административно нарушение по чл.32, ал.1 от ЗРА – означава, че същото е извършено виновно във форма на вина умисъл. Не се изисква да се изписва, че умишлено е извършил улов на 6 бр. каракуда. Описано е, че е установено до лицето въдица в работен режим, поради което обосновано е направен извода, че същият с това средство е извършил риболова. Извършването на това деяние по посочения начин не може да не бъде виновно вкл. и не може да е по непредпазливост като форма на вината.

Следователно тези изводи не се споделят в решението на СРС и не са основание за незаконосъобразност на НП, но извода за маловажност се възприема и от касационната инстанция. Фактическият състав на деянието по чл.32, ал.1 и чл.70, ал.1 от ЗАНН- не включва настъпването на вредоносни последици и нарушението е довършено с осъществяване на самото деяние. Видно обаче от Тълкувателно решение №1/12.12.2007г. по т.д.1/2007г. на ОСНК на ВКС по тълкуването на чл.28 от ЗАНН- употребения израз в текста, че наказващият орган може за маловажни случаи да не наложи наказание – не означава оперативна самостоятелност на същия. Изтъкнато е, че се отнася за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Съответно, ако се приеме, че това е преценка по целесъобразност, биха се създали условия за неравно третиране на нарушителите в сходни по съдържанието си случаи, което е и в противоречие с чл.6, ал.2 от КРБ за равенство на гражданите.

Следователно –наказващият орган е длъжен да прецени дали не са налице условията за приложение на чл.28 от ЗАНН и това не е свързано със създаването на чувство за безнаказаност у нарушителя, както се твърди в касационната жалба, или до отпадане на превенцията. Последната не се осъществява само и единствено с налагането на глоба, а както е по чл.28 от ЗАНН –може да се постигне и с отправянето на предупреждение при наличието на предпоставките за това. Конкретно правилно е направена тази преценка от състава на СРС съобразно чл.93 т.9 от НК вр. с чл.28 от ЗАНН. Видно от нормата – маловажен случай е този, при който извършеното с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на от съответния вид. Правилно е било съобразено, че лицето притежава риболовен билет, нарушението му е за първи път, уловената риба е била върната във водоема жива. В действителност – последното действие е осъществено при направената проверка, но е правилна констатацията, че няма вреди във връзка със същото. Всички тези обстоятелства в своята съвкупност характеризират извършеното деяние от Т. с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от този вид.

Следователно, след като е достигнал до посочения извод, СРС е поставил правилно решение за отмяна на НП в цялост, поради което следва да бъде оставено в сила.

Не се претендират разноси от ответника, няма представени доказателства за това и списък, поради което и не следва да се присъждат такива.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 31.08.2020г. по нахд №16341/2019г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №22-30 от 01.10.2019г. издадено от началник отдел „Рибарство и контрол“ при ИАРА, с което на Д. Н. Т. от [населено място] му е наложена глоба в минимален размер от 1500лв. на основание чл.70, ал.1 от Закона за рибарството и аквакултурите /ЗРА/ за нарушение на чл.32, ал.1 от ЗРА, както и е постановено отнемане на 1 бр.въдица и 1бр.макара.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

Председател:

Членове:1.

2.